

ת"פ 66400/05/18 - רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית נגד עלי יגמור, ע.י. אלי המרכז לחומרי בניין בע"מ 3.א.ע.י. מאפיות וחמרי בנין בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 66400-05-18 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילית נ' ע.י. אלי המרכז לחומרי בניין בע"מ ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית ע"י עו"ד
שלי בנימין

המאשימה

נגד

1. עלי יגמור

2. ע.י. אלי המרכז לחומרי בניין בע"מ 3.א.ע.י.

מאפיות וחמרי בנין בע"מ

ע"י עו"ד מחמוד ג'אבר

הנאשמים

גזר דין

רקע

נאשמות מס' 2 ו- 3 הן חברות ונאשם מס' 1 (להלן: **הנאשם**) היה מנהלן בתקופה הרלוונטית.

מחזור ההכנסות של נאשמת מס' 2 בשנת 2016 מעל 3.2 מיליון ש"ח, בשנת 2017 מעל 7.7 מיליון ש"ח ובשנת 2018 מעל 745,000 ש"ח.

מחזור ההכנסות של נאשמת מס' 3 היה בשנת 2017 מעל 1.7 מיליון ש"ח ובשנת 2018 מעל 5.3 מיליון ש"ח.

החברות היו חייבות להגיש למס הכנסה בשנים האמורות דו"חות על הכנסותיהן האמורות מעלה, אך הנאשמים לא עשו כן. כמו כן הנאשם לא הגיש דו"ח אישי על הכנסותיו בשנת 2016.

בשל כך הורשע הנאשם בשש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד (שלוש עבירות בשל אי הגשת הדו"חות של נאשמת מס' 2, שתי עבירות בשל אי הגשת הדו"חות של נאשמת מס' 3 ועבירה אחת בשל אי הגשת הדו"ח האישי. החברות הורשעו בעבירות של אי הגשת דו"ח במועד.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם ורמת הענישה הנוהגת ביחס אליהן.

לעניין הסרת המחדלים הפנתה לכך שאמנם הנאשם הגיש דו"חות מבוקרים על ידי רואה חשבון, אך רואה החשבון

הודיע ביום 10.9.20, כי הוא חוזר בו מאישור הדו"חות בעקבות נתונים שהוצגו לו על ידי אנשי פקיד השונה.

לאור אלה ביקשה להשית על הנאשם עונש של 13 חודשי מאסר ועונשים נלווים ועל החברות בקשה להשית קנס או התחייבות להמנע מעבירה.

ב"כ הנאשמים הפנה למאמצים אותם עשה הנאשם להסיר את המחדלים, ולכך שפנה למספר רואי חשבון אשר ניסו להגיש את הדו"חות של החברות. במסגרת טיעוני הגיש פניה מיום 14.6.20 ששלח רואה חשבון מטעמו לרשויות, שנועדה ללמד כי הנאשם עודו עושה מאמצים להסיר את המחדלים מושא האישום, חרף הסתייגות הרשויות מהדו"חות שהוגשו. כמו כן הציג את הדו"חות שהוגשו ונדחו על ידי המאשימה.

לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם, הפנה לכך שמדובר באדם נורמטיבי, צעיר ללא הרשעות קודמות, אשר נמצא בראשית חייו. לאור אלה, ביקש להסתפק בעונש של עבודות שירות.

ב"כ שני הצדדים הפנו לפסיקה לתמיכה בטיעוניהם.

הנאשם אמר כי מעשיו נבעו מחוסר הבנה, שכן פעילותו בחברות היתה לפני כשש שנים, כאשר למד באוניברסיטה ונענה להצעה של אחיו להקים עסק. עוד אמר, כי ניסה לפתור את הבעיה עם הרשויות, אך נותר ללא משאבים כספיים.

מתחם העונש ההולם

ראשית אומר, כי ראיתי לגזור מתחם עונש הולם אחד בגין מכלול מעשיו של הנאשם. אמנם אי הגשת דו"ח היא עבירה נפרדת לכל שנת מס, אך בשים לב לכך שמדובר במחדל שהמתמשך לאורך תקופה של מספר שנים, מדובר באירוע עברייני אחד שאין הצדקה לפצלו ולקבוע מתחמים נפרדים לכל שנת מס וכל חברה, שכן הדבר מסרבל את הליך גזירת העונש שלא לצורך.

רבות נאמר על חשיבותה של החובה להגשת דו"חות אמת במועד וחומרתה של הפרת חובה זו. עבירה זו אמנם נופלת בחומרתה מעבירות המס המטריאליות, באשר אין בה יסוד של מרמה, אלא רק של המנעות מביצוע חובה. עם זאת, אין להקל בה ראש ואין לראותה בסלחנות. הבסיס לגביית מס אמת הוא הגשת דו"חות נכונים במועד והמנעות מכך חותרת תחת בסיס זה. המדובר בחובתו הראשונית של כל עוסק אשר בלעדיה אין. חובה זו נועדה להגן על קיומה של מערכת מס יעילה והוגנת, אשר תבטיח מצד אחד את תקציבה של המדינה ומצד שני תביא לגבייה צודקת ושיוויונית של המס מכלל העוסקים והשכירים במשק.

שיקול ההרתעה הוא מרכזי בעבירות מסים. אלו עבירות אשר קל לבצען, קשה לגלותן ובצדן רווח כספי ניכר. לפיכך, יש חשיבות רבה לשיקול הרתעה, אשר יהווה משקל נגד לקלות שבביצוע העבירות ולרווח הכספי הטמון בהן.

לעתים רבות מתיחסת החברה בסלחנות לעברייני מסים, כאילו אין במעשיהם חומרה או פסול מוסרי או ערכי - ולא היא. המנעות תשלום מסים חותרת תחת ערכים חברתיים בסיסיים של שוויון בנשיאה בנטל ומכל בחינה שקולה לשליחת יד לקופת הציבור. משכך, נקודת המוצא היא, כי יש לראות את עבריו המס ככל עבריו אחר שולח ידו ברכוש חברו - בהבדל שסיכויי תפיסתו של עבריו המסים נמוכים יותר ורווחיו לרוב גבוהים יותר מאלו של גנב "רגיל", והוא אף אינו משלם את מחיר ההוקעה החברתי אותו משלם עבריו רכוש אחר. לפיכך, על מדיניות הענישה לתת ביטוי לקלון שבעבירות מסים ולכך שאין הבדל בין מי שמתחמק מתשלום מס אמת ובין מי ששולח יד לרכוש חברו.

פסיקה עקבית של בית המשפט העליון ושל הערכאות הדיוניות קובעת, כי ככלל יש להשית מאסר בפועל, לריצוי ממש, בגין עבירות של אי הגשת דו"חות במועד, בעיקר במקרים בהם לא הוסר המחדל. ר' למשל רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל, שם נקבע:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל (ראו, למשל: רע"פ 3385/13 דימיטשטין נ' מדינת ישראל (29.5.2013); רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013); רע"פ 5906/12 עזרא נ' מדינת ישראל (9.9.2012)). על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עבריני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו

וכן ר' רע"פ 9/09 מזרחי נ' מדינת ישראל:

"כפי שציין בצדק בית-המשפט המחוזי (כבוד השופטים צבן, בן-עמי וכרמל), הדו"חות השנתיים שעל נישומים להגיש לרשות המסים משיתים את הבסיס לקיומה של מערכת המס ולפעולתה התקינה. הגשתו של דו"ח מס אינה ענין טכני פשוט ערך. הדו"חות המוגשים משמשים כלי ראשון במעלה בידיה של רשות המסים במילוי חובתה לקיים הליך גבייה סדור והוגן. בדרישת ההגשה אין להקל ראש, והדבר מתבטא גם בסנקציה הנלווית להפרתה (וראו דברים שכתב הנשיא מ' שמגר בהמ' 218/81 שמוע נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(4) 804, 805 (1981))."

ר' גם רע"פ 3120/14, נעים נ' מדינת ישראל, ע"פ 2321-11-07, שמחוני נ' מדינת ישראל, רע"פ 6095/06, צדוק לוי נ' מדינת ישראל, עפ"ג 32649-12-13, אברהם נ' מדינת ישראל, עפ"ג 12944-09-18, ריכרט נ' מדינת ישראל וע"פ 58456-01-19, אופיר דור נ' מדינת ישראל, אשר בכולם אושרו ענשי מאסר בפועל במקרים דומים למקרה אשר לפני.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון כי הנאשם נמנע מלהגיע דו"חות של שתי חברות, אשר מחזור ההכנסות המצטבר שלהן היה כמעט 19 מיליון ש"ח בתקופה של שלוש שנים - ועניין זה משליך על הנזק אשר נגרם לקופה הציבורית בשל אי הגשת הדו"חות. משכך, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשעו הנאשמים הוא מאסר בפועל לתקופה שבין חצי שנה ועד שנה וחצי ועונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1992 ואין לחובתו כל מעורבות קודמת בפלילים.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את העובדה כי קיבל אחריות למעשיו ועשה מאמצים ניכרים להסיר את מחדלי כתב האישום, כעולה מטיעוני בא כוחו. כמו כן הבאתי בחשבון כי מדובר באדם צעיר ונורמטיבי, וכי העבירות בוצעו בעת שהיה חסר ניסיון.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה כי מלבד דו"ח של נאשמת מס' 3 לשנת 2017 מחדלי האישום טרם הוסרו - ולעניין זה משמעות רבה בעבירות מסים. התקשיתי לתת משקל לטענה כי הנאשם לא הסיר את מחדלי האישום בשל חסרון

כיס, שהרי פסיקה עקבית קובעת כי טענה זו אינה יכולה לעמוד. במיוחד דברים אמורים בשים לב לכך שהמחזור המצטבר של החברות עמד בשנים הרלוונטיות על קרוב ל- 19 מיליון ש"ח, ולא שמעתי כל הסבר מדוע הנאשמים לא פעלו כדין ונמנעו מלהגיש את הדו"חות במועד בעת שפעלו החברות והכניסו סכומי כסף ניכרים.

לאור מכלול הנתונים, בעיר נסיבותיו האישיות של הנאשם, ראיתי להשית עליו עונש בצידו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו. למרות שמבחינת משך המאסר מדובר בתקופה שניתן לשאת בעבודות שירות, לא ראיתי מקום לאפשר לנאשם לשאת בעונש בדרך זו, שכן פסיקה עקבית אותה סקרתי למעלה קובעת, כי מקום בו לא הוסרו מחדלים דינו של נאשם הוא למאסר ממש.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשי מאסר בפועל, בהם ישא ממש. הנאשם יתייצב לשאת בעונש ביום 17.1.21. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.

ב. שבעה חודשי מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע.

ג. ארבעה חודשי מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא עוון.

ד. קנס בסך 20,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס יחולק לעשרים תשלומים. תשלום ראשון עד ליום 1.10.21 והיתר עד הראשון בחודשים שלאחר מכן.

מטיל על שתי החברות, נאשמות מס' 2 ו- 3, התחייבות בסך 2,000 ש"ח שלא לעבור כל עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה תוך שלוש שנים מהיום. הנאשם יתחייב בשם החברות.

הנאשמים יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"א, 23 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.